

[Per Hækkerup.]

borgerne komme til at betale mere, end de kommer til at betale efter det forslag, regeringen har fremsat.

Det ærede medlem hr. Poul Møller kommenterede den måde, hvorpå arbejdet i folketinget er gennemført i denne vinter, og pegede på, at mængden af lovforslag, vi har haft til behandling, er temmelig stor. Det er rigtigt, men det ærede medlem vil sikkert give mig ret i, at oppositionen har bidraget sit til, at antallet af lovforslag, vi har haft til behandling, er blevet så stort. Jeg tror ikke, jeg kan mindes nogen periode eller noget folketingsår, hvor vi har haft en opposition, der har fremsat så mange selvstændige forslag, forslag, som er blevet gjort til genstand for omfattende debatter, og som siden har givet sig udslag i udvalgsarbejde. (*Poul Møller*: Ikke meget!). Ja, jeg må dog måske have lov til at minde om et enkelt af disse lovforslag, fremsat af oppositionen, hvor udvalgsarbejdet var så udmærket, at da vi var færdige med udvalgsbehandlingen af det, havde det fået et så fortrinligt udseende, at oppositionen stemte imod det. Jeg tænker på ændringerne af monopolloven, som vi i hvert fald færdiggjorde. Jeg siger ikke dette for at bebrejde oppositionen, at den fremsætter lovforslag, men for at understrege, at det bl. a. hører med i billedet, at oppositionen har været så aktivt forslagsstillende i denne vinter.

Om arbejdet i tinget vil jeg gøre den bemærkning, at når det ærede medlem taler om, at udvalgsarbejdet er ved at skifte karakter derhen, at det er ministrene, der dirigerer arbejdet i udvalgene, mener jeg ikke, det ærede medlem har ret. Det er klart, at udvalgsarbejdet, hvor vi har samråd med ministrene, må ske i en vis takt og sammen med ministrene, det er uundgåeligt. Det er også klart, at når man stiller spørgsmål til ministrene, bliver det ministerierne, der afgør, i hvilken udstrækning de er i stand til at besvare spørgsmålene og skaffe oplysninger frem. Det er der formentlig sagligt set — eller overhovedet — ingen mulighed for at ændre ved. Men hvis det ærede medlem vil hævde, at det ikke er udvalgsformændene, der tilrettelægger og leder arbejdet i udvalgene, kan jeg ikke give det ærede medlem ret; og når det ærede

medlem drager konklusioner i retning af, at vi er ved at komme ind i et regeringsdirigeret parlamentarisk liv, så deler jeg heller ikke denne hans opfattelse. Det er naturligvis klart, at vilkårene, når man har en flertalsregering, er anderledes, end når man har en mindretalsregering, der lægger sine forslag frem, men det tror jeg ikke man skal drage for vidtgående konklusioner ud fra. Jeg tror tværtimod, at eksistensen af en flertalsregering på anden måde bidrager til at styrke de demokratiske institutioner og interessen for det politiske liv.

Jeg skal ikke optage nogen diskussion med det ærede medlem hr. Poul Møller om, hvad der forstås ved socialpolitik. Jeg fremdrog i mit første indlæg netop for ikke at få en eller anden subtil diskussion om, hvad der hørte ind under begrebet socialpolitik, til belysning af oppositionens stilling ganske bestemte konkrete tal, som vedrører det, vi har stemt om her i tinget inden for det sidste år.

Jeg pegede på, at medens regeringen ønskede at gennemføre skattelettelser, som for de mellemstore, men især for de små indtægter ville betyde meget væsentlige lettelser, så ønskede oppositionen at muliggøre sådanne skattelettelser for de største indkomster bl. a. ved at gennemføre en nedskæring af den sociale lovgivning, som betød, at de små og mellemstore indtægter ville få forøgede afgifter til den sociale lovgivning at betale, som f. eks. til sygeforsikring. Jeg pegede endvidere på, at hvis man endelig mener, som oppositionen altså gør, at tidspunktet er inde til at foretage en større grad af forbrugsudvidelse via de offentlige budgetter, og altså gør det efter oppositionens forslag om skattenedsættelser, virker det efter vor opfattelse ganske ejendommeligt, at man vel kunne tænke sig store skattenedsættelser for de største indkomster, men samtidig ikke ville være med til de beskedne forbedringer af nogle af de sociale ydelser, som vi har stemt om her i tinget, såsom forhøjelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen og forhøjelsen af dagpengehjælpen under sygeforsikringen fra 14 til 21 kr.

Der er efter min opfattelse ikke noget uklart, der kan tilsløres med en eller anden mere eller mindre spidsfindig definition af begrebet socialpolitik; det er klare og tyde-